ROVERS

BLIJ MET ROOFBLEI!

SNOEKEN MET NO-ACTION SHADS

SNOEKBAARS KRATERS

BP 8 711273 993013 01901
NR. 1 2019 | € 4,95

ALLES OVER FISH FINDERS!

ZO WERKEN FISH FINDERS!

De huidige generatie dieptemeters zijn niet meer te vergelijken met de units van 10 jaar geleden, laat staan met de nog oudere modellen! Met de toegenomen mogelijkheden en functies van de units, is ook een woud van Engelse termen ontstaan waar je snel in kunt verdwalen… Een goede reden om in dit uitgebreide artikel uitleg te geven hoe de moderne dieptemeter werkt.

Deze snoek had als standplaats een steen. Dankzij het gebruik van sidescan kon Christian de vis toch 'zien', markeren en vangen.

TEKST & FOTO'S: CHRISTIAN WIENEKE

In mijn ogen is de stekkeuze verreweg het belangrijkst voor het succes met vissen. Met name vissers die vanaf de kant vissen kunnen gedeelten van het water met hun ogen 'lezen'. Midden op een meer, bij water met een geringe doorzicht en vanaf een bepaalde waterdiepte, kun je echter niet zonder een dieptemeter met GPS en zo mogelijk een gedetailleerde waterkaart. Ten eerste om de vissen te kunnen vinden. Ten tweede voor de eigen veiligheid. Wanneer je het water opgaat dien je als eerste een gebied op de kaart op te zoeken dat je rustig varend met de dieptemeter wilt verkennen, in plaats van vol gas overal over heen te varen. Bij het varen op hoge snelheden verschijnen er namelijk geen betrouwbare (vis)aanduidingen op het beeldscherm. Wanneer je het uitgekozen gebied bereikt hebt, dan lees je op de dieptemeter zeer waardevolle gegevens af die het verschil kunnen maken

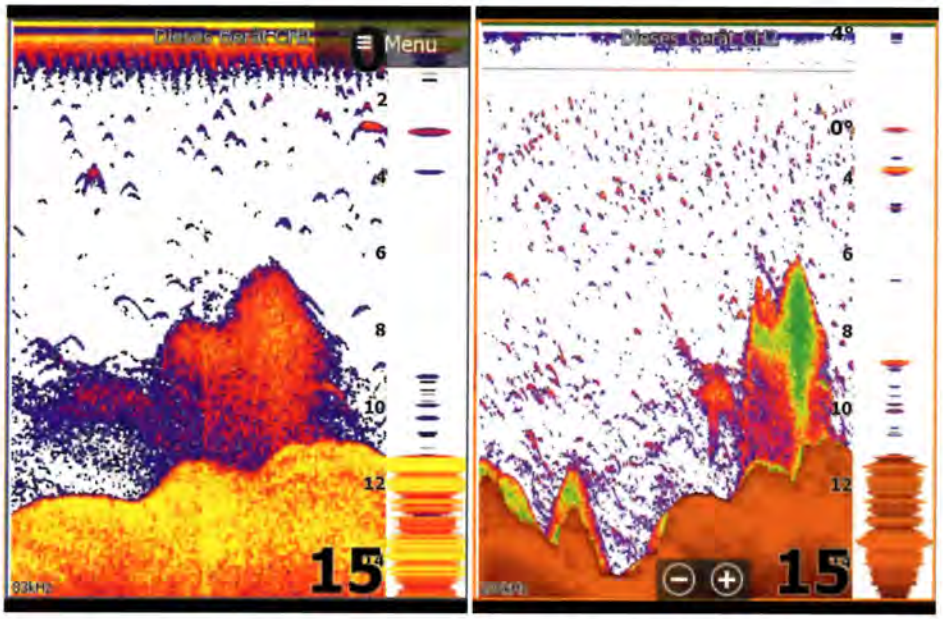

Goed te zien: lage frequenties, zoals hier 83 kHz (links), geven een minder gedetailleerd beeld dan hogere frequenties (200 kHz, rechts) met hun dichter bij elkaar liggende golven.

High-end transducers (hier de Totalscan van Lowrance) dekken een breed gamma aan frequenties af.

tussen wel of niet vangen. Overigens voelen veel vissers zich min of meer 'overrompeld' door de omvangrijke en complexe techniek. Het is vergelijkbaar met het werken met een computer: zit je er voor de eerste keer achter, dan lijkt het ongelooflijk gecompliceerd, maar hoe langer je er mee bezig bent, des te meer profiteer je er van. Gelukkig wordt de software van deze units de laatste paar jaar steeds intuïtiever, waardoor het makkelijker wordt om deze te bedienen.

1. DE TRANSDUCER

De transducer vormt het belangrijkste onderdeel van de dieptemeter. In de natuur vind je een mooie vergelijking met een transducer: de stem en de oren van de vleermuis. Voor degene die niet hebben opgelet tijdens de biologielessen, of het alweer zijn vergeten: de vleermuis zendt zeer hoge tonen uit, die door obstakels gereflecteerd worden. De terugkerende geluidsgolven worden door de oren opgevangen. In de hersenen wordt uit

WAT ZIJN FREQUENTIES?

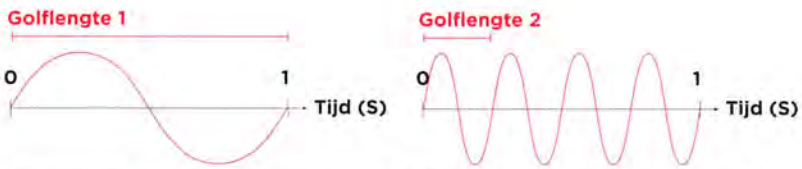

We kunnen met onze mond zowel hoge als lage tonen produceren. Een transducer kan dit in principe ook. Of een toon hoog of laag is, wordt bepaald door de frequentie van de geluidsgolven. De frequentie van de geluidsgolven wordt weer bepaald door de lengte van de golven. Hoe verder de hoogte- en dieptepunten van een golf uit elkaar staan, des te groter is de lengte van de golf en des te lager is de frequentie.
Lage frequenties (1) bereiken diepere waterlagen, daarbij worden kleinere objecten echter minder goed weergegeven omdat ze 'tussen de golven door schieten'. Hoge frequenties (2) leveren veel kleine, elkaar snel opvolgende geluidsgolven op, die ook door kleine objecten gereflecteerd worden en die door het grotere aantal golven ook meer informatie bieden. Het is wel zo dat de hogere frequenties minder goed doordringen in diepere waterlagen.

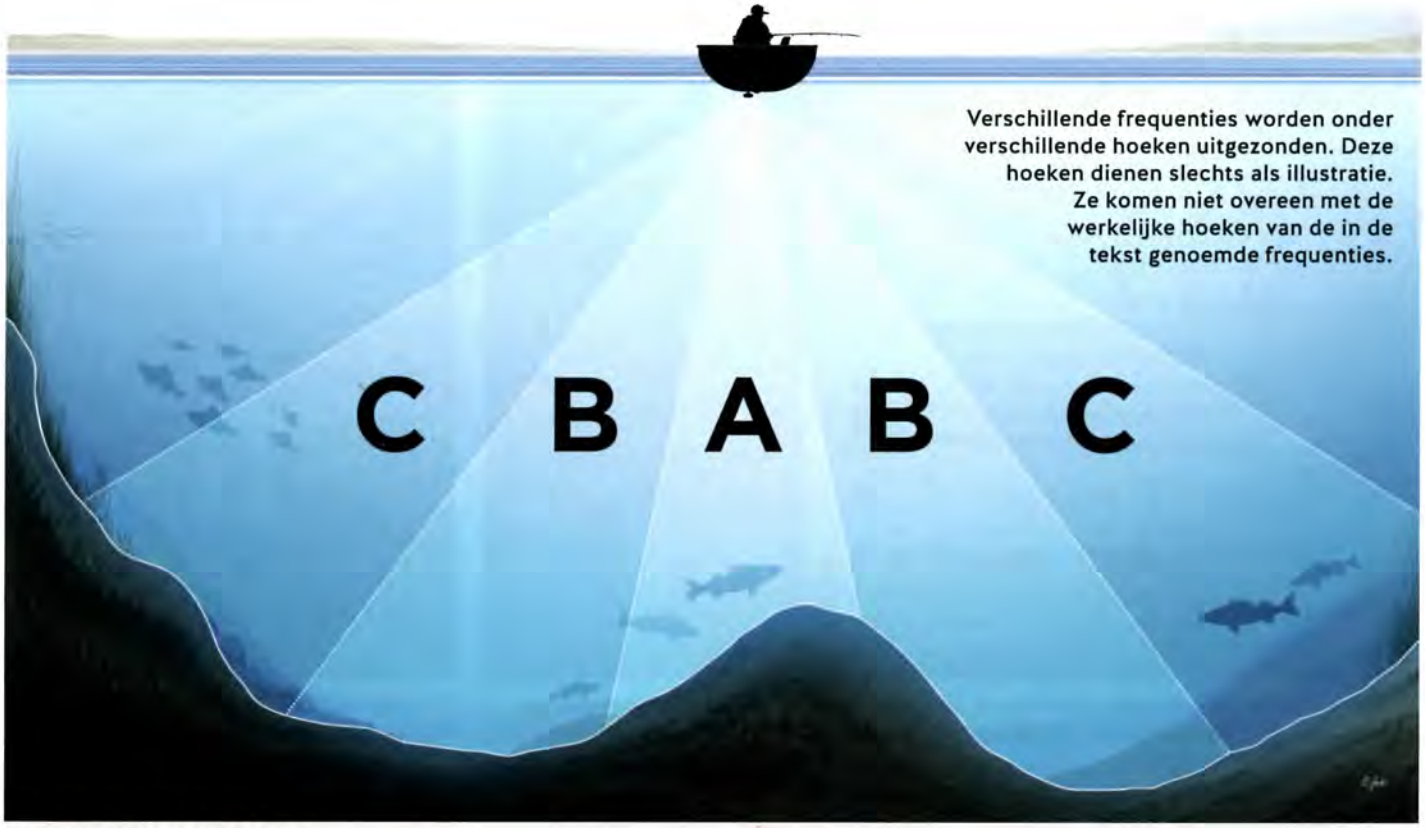

Verschillende frequenties worden onder verschillende hoeken uitgezonden. Deze hoeken dienen slechts als illustratie. Ze komen niet overeen met de werkelijke hoeken van de in de tekst genoemde frequenties.

FREQUENTIES & KEGELS

De frequentie van de transducer bepaalt hoe groot de hoek van de kegel wordt. De standaard transducer geeft bij een frequentie van 200 kHz een hoek van 20 graden **(A)**, bij 83 Khz een hoek van 60 graden **(B)**. In de regel geldt: hoe hoger de frequentie, des te kleiner is de kegel. Sommige transducers, zoals de SideScan transducers, vormen echter uitzonderingen hierop. Ze kunnen ook met hoge frequenties een brede kegel produceren; bijvoorbeeld bij 455 kHz een hoek van 75 graden **(C)**.
Wat echter altijd geldt: hoe dieper het water wordt, des te breder wordt de kegel, dit omdat de geluidsgolven zich door de grotere waterdiepte verder kunnen uitbreiden. Wanneer je diep wilt vissen, gebruik dan lage frequenties van 50 tot 83 kHz. Heb je behoefte aan veel details, gebruik dan hoge frequenties vanaf 200 kHz.

deze reflecties een beeld van de omgeving gecreëerd. De transducer en de dieptemeter doen precies hetzelfde! De transducer produceert geluidsgolven, wanneer deze een object raken worden ze als een echo gereflecteerd en door de transducer opgevangen. In de transducer bevindt zich ook een ontvanger, die deze informatie verder leidt naar de dieptemeter, de hersenen dus. Het apparaat berekent uit deze data de onderwaterstructuur. Er bestaan transducers die met slechts een enkel frequentiebereik werken en ware alleskunners die niet alleen de tweedimensionale weergave aankunnen, maar ook Chirp, Downscan

Doorsnede van de kegel van enkele transducers / hoek in meters

Diepte	Transducer HAST-WSU 83/200 kHz		Transducer Lowrance Totalscan				Transducer Structure Scan	
Meter	83 kHz 60°	200 kHz 20°	83 kHz 35°	200 kHz 12°	455 kHz 55°	800 kHz 30°	455 kHz 75°	800 kHz 45 °
2	2,31	0,71	1,26	0,42	2,08	1,07	3,07	1,66
5	5,77	1,76	3,15	1,05	5,21	2,68	7,67	4,14
10	11,55	3,53	6,31	2,10	10,41	5,36	15,35	8,28
20	23,09	7,05	12,61	4,20	20,82	10,72	30,69	16,57
30	34,64	10,58	18,92	6,31	31,23	16,08	46,04	24,85
50	57,74	17,63	31,53	10,51	52,06	26,79	76,73	41,42
100	115,47	35,27	63,06	21,02	104,11	53,59	153,47	82,84

Verschillende transducers werken met verschillende kegels waaronder uitgezonden wordt, dit levert grotere of kleinere kegels op waarmee de waterbodem afgetast wordt.

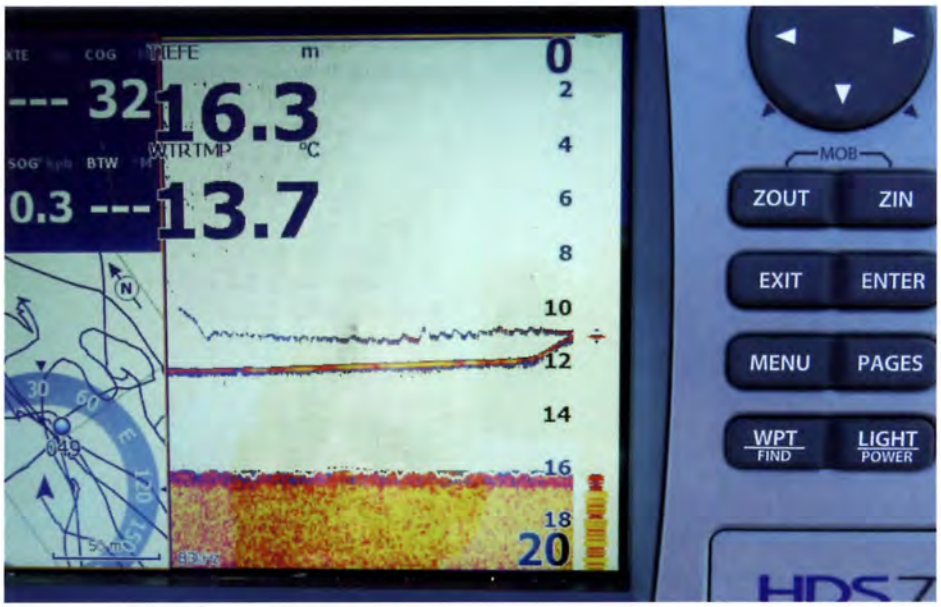

Wanneer je precies boven de vis vaart, en hij zwemt mee met de boot, dan wordt de banaan een doorgetrokken lijn. De zigzaglijn is het kunstaas, de dikke gekleurde lijn is de vis die er op afzwemt.

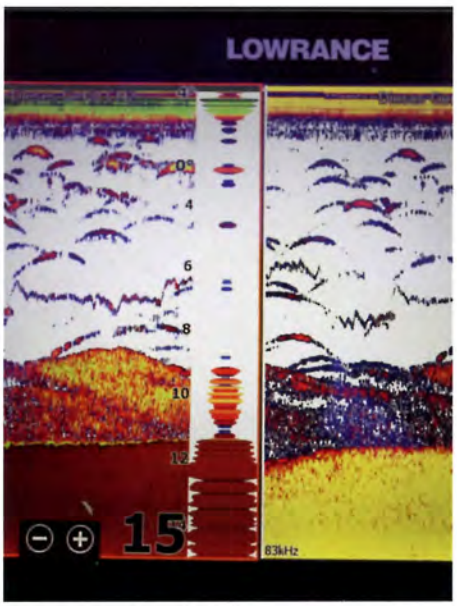

De A-Scope functie geeft aan wat zich op dat moment onder de boot bevindt.

en Sidescan verwerken kunnen. Wat de laatste drie begrippen betekenen, leg ik je later uit; eerst wil ik het over de frequenties hebben.

2. OP DE GROND SCHIETEN

De dieptemeter biedt de mogelijkheid om de bodem met verschillende frequenties af te tasten (zie kader vorige pagina). Deze beïnvloeden de kegel van de transducer. Je zou nu op het idee kunnen komen dat de brede kegel veel beter is, omdat door de brede kegel meer weergegeven wordt. Helaas heeft de brede kegel echter ook nadelen. Door de grote van de kegel is het moeilijk te bepalen waar het weergegeven object zich precies bevindt. Wanneer je op een diepte van tien meter twee of drie 'bananen' ziet, lijkt het er weliswaar op dat de vissen dicht bij elkaar staan, maar wanneer twee vissen zich aan weerszijden van de rand van de kegel bevinden, dan kan het best zijn dat ze tien meter uit elkaar liggen. Hetzelfde geldt ook voor verho-

Met de juiste instellingen zijn ook vissen die vlak boven de bodem liggen te herkennen.

gingen van de bodem of andere obstakels. Het beeldscherm geeft alleen aan dat je je in de buurt bevindt van een bepaalde structuur! Als je een beter beeld wilt hebben, dan kun je overschakelen naar een hogere frequentie met een kleinere kegel of, als deze op je dieptemeter aanwezig is, overstappen op de sidescan.

3. 2D-WEERGAVE

De 2D-weergave is de klassieke weergave van het gebeuren onder water. Voordelig geprijsde dieptemeters beschikken doorgaans alleen over deze mogelijkheid. Het beeld wordt hierbij aan de rechterrand van het beeld opgebouwd, het linker deel van het beeld toont dus het verleden. De zogenaamde A-Scope (directe weergave) toont wat zich op datzelfde moment onder de transducer bevindt. Je beweegt je dus steeds verder weg van hetgeen links in beeld getoond wordt. Zo ontstaat stukje bij beetje een beeld van het landschap onderwater. Eigenlijk zeer eenvoudig. Hoe je de weergaven op het scherm van de dieptemeter precies moet interpreteren, hangt af van de situatie. Sommige patronen keren echter regelmatig terug. Zoals de 'banaan'. Wanneer je een vrij-

> "Wanneer je een **PERFECTE BANAAN** ziet, dan kun je er zeker van zijn een vis gevonden te hebben."

wel perfecte banaan ziet, dan kun je er praktisch zeker van zijn een vis gevonden te hebben. De zwemblaas van een vis heeft een andere dichtheid dan water, reden waarom de geluidsgolven van de transducer zeer goed gereflecteerd worden. Overigens wordt niet elke vis, die binnen de kegel van de transducer belandt, ook als perfecte banaan weergegeven. Sommige blijven aan de rand van de kegel, waardoor ze ook slechts gedeeltelijk weergegeven worden. In principe geldt dat hoe duidelijker de banaan weergegeven wordt, des te preciezer bevindt de vis zich binnen de kegel. Daarbij beïnvloedt de snelheid van de boot (of die van de vis) hoe de banaan weergegeven wordt. Hoe sneller je vaart, hoe groter wordt de buiging en des te korter wordt de banaan. Hoe langzamer de boot voortbewogen wordt, des te langgerekter wordt de banaan weergegeven. Blijft de boot in positie boven een vis, dan wordt dit als een rechte lijn weergegeven. Dat komt doordat de geluidsgolven doorlopend de vis treffen en terug gereflecteerd worden. Bij het verticalen of het pelagisch vissen kun je je aas precies naar deze lijn laten zakken. Je hebt daarbij ook zicht op hoe de vis zich gedraagt ten opzichte van het kunstaas.

4. HARDHEID VAN DE BODEM

Wanneer je bijvoorbeeld op snoekbaars wilt vissen, dan dien je te weten hoe een harde bodem er op de dieptemeter uitziet. Een zachte bodem reflecteert de geluidsgolven slecht, waardoor er een zwak signaal teruggaat naar de transducer. De bodemlijn wordt dan slechts vrij dun weergegeven. Het tegenovergestelde: een harde steenbodem reflecteert daarentegen zo sterk dat er, als er weinig tot geen golfslag is, soms zelfs twee of drie bodemlijnen kunnen ontstaan. Je hebt dan snel de neiging om te geloven dat er wat fout is met de dieptemeter, maar precies het tegendeel het geval is. Door de harde bodem reflecteert het signaal heel goed en wordt door het wateroppervlak weer teruggekaatst en vervolgens opnieuw door de bodem gereflecteerd; zo kunnen de signalen pas in tweede of derde instantie de transducer bereiken. De tweede bodemlijn wordt een stukje onder de eerste weergegeven omdat deze geluidsgolven langer onderweg waren en dus later door de transducer opgevangen werden.
Wanneer je de automatische diepteaanduiding ingesteld hebt staan, kun je zoiets misschien helemaal niet zien, omdat de tweede bodemlijn min of meer buiten het scherm valt. Om die reden is het ook lonend om de diepte ook manueel in te stellen, dit om ook de tweede bodem te kunnen herkennen. Met welke kleur het soort bodem weergegeven wordt, is bij elke fabrikant verschillend. Om die reden is het aan te raden om de handleiding er eens bij te pakken.

5. SCROLL- & PING-SNELHEID

De scrollsnelheid van het beeld heeft grote invloed op de weergave op het beeldscherm. Deze geeft aan hoe snel het beeld van rechts naar links over het scherm gaat. Om deze snelheid juist in te stellen, moet je uit zien te vinden of bij de visvinder de ping-snelheid gekoppeld is aan de beelddoorloopsnelheid. Bij sommige modellen is dit het geval, bij andere niet. In het laatste geval is het noodzakelijk om de twee snelheden separaat, handmatig in te stellen.
De ping-snelheid bepaalt hoe vaak de geluidsgolven in een bepaald tijdsbestek door de transducer uitgezonden en ontvangen worden. Stel je voor dat je met je boot snel over een grote waterdiepte vaart. De ping- en beelddoorloopsnelheid zijn laag. Voordat de informatie van de bodem gereflecteerd wordt en door de sonar weergegeven wordt, ben jij al een stuk

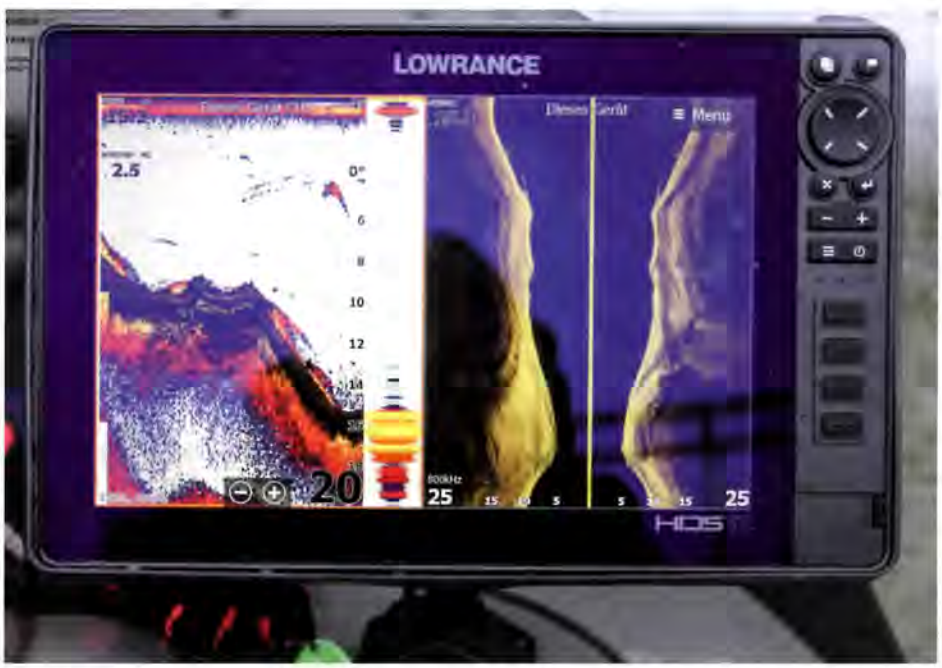

Zowel de Structure Scan (dat harde structuren duidelijk aangeeft) als ook de dubbele bodemecho laten zien dat de bodem hard is.

De geluidsgolven van de SideScan kaatsen terug van op de bodem liggende objecten en bereiken het gebied erachter niet. Om die reden ontstaat daar een schaduw.

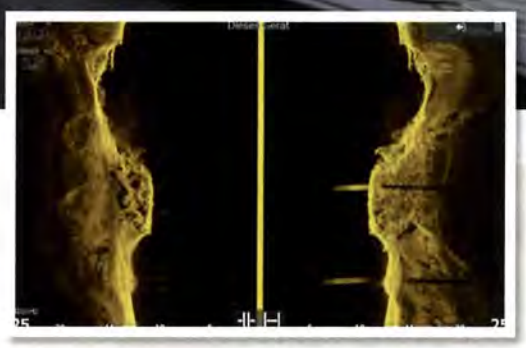

verder gevaren. Voordat de dieptemeter, bijvoorbeeld, ondieptes aangeeft, ben jij al lang aan de bodem gelopen. Het is echter ook niet goed om bij een langzame vaarsnelheid en geringe diepte met een hoge ping- en beelddoorloopsnelheid onderweg te zijn. De waterbodem wordt dan zo vaak

SIDE- EN DOWNSCAN

De twee weergavemogelijkheden SideScan en DownScan snijden het water bij wijze van spreken in schijfjes door. De DownScan scant het gebied recht onder de boot, de SideScan de gebieden links en rechts daarvan. Dankzijn hoge frequenties van meer dan 455 kHz worden fotorealistische beelden gemaakt. Bovendien maakt de SideScan het mogelijk om precies te zeggen waar zich een object in een bepaalde waterlaag of langs de bodem bevindt. Zodra ik op het beeldscherm een structuur of een vis ontdek, tik ik er op om de cursor daarheen te brengen en maak ik er een waypoint van. Deze verschijnt nu zeer nauwkeurig op mijn GPS plotter. Nu kan ik steeds weer naar deze plek varen en dankzij de SideScan kan ik ook zien in welke richting ik werpen moet! Wanneer je in open water op zoek bent naar scholen baars, dan kun je deze op die manier ook succesvol aanwerpen.

Het rechter beeld heeft in vergelijking tot het linker een circa 30 procent snellere doorloopsnelheid. Om die reden worden de structuren 'uitgestrekt'. Pas dus de ping- en scrollsnelheid aan aan de vaarsnelheid van de boot.

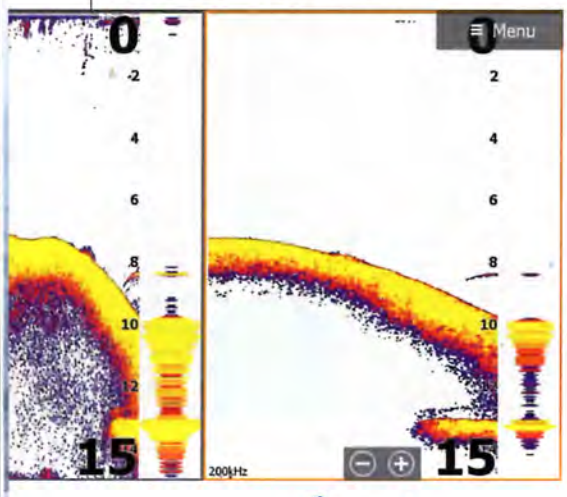

geregistreerd dat uit uitstulpingen in de bodem snel vlak aflopende kanten worden. Veel structuren worden dan niet goed weergegeven. Om die reden geldt: hoe dieper het water en hoe sneller je boot, des te sneller moet de ping- en beelddoorloopsnelheid ingesteld worden. Op ondiep water en bij een geringe vaarsnelheid is het precies andersom.

6. GEVOELIGHEID

Een andere belangrijke instelmodus is de gevoeligheid waarmee de dieptemeter reageert op de gereflecteerde geluidsgolven. Bij veel dieptemeters wordt deze gevoeligheid automatisch geregeld. Het kan daarbij wel voorkomen dat de automatische instelling te veel of te weinig weergeeft. Je moet je hierbij aanpassen aan de situatie op het water. Wanneer je over een school kleine vis vaart waarin zich ook roofvissen bevinden, dan kan het zijn dat de roofvissen helemaal niet aangeduid worden. De vele kleine weergaven overschaduwen de enkele grote bananen. Wanneer je nu de gevoeligheid naar omlaag bijstelt, dan

TEKST & FOTO'S: CHRISTIAN WIENEKE

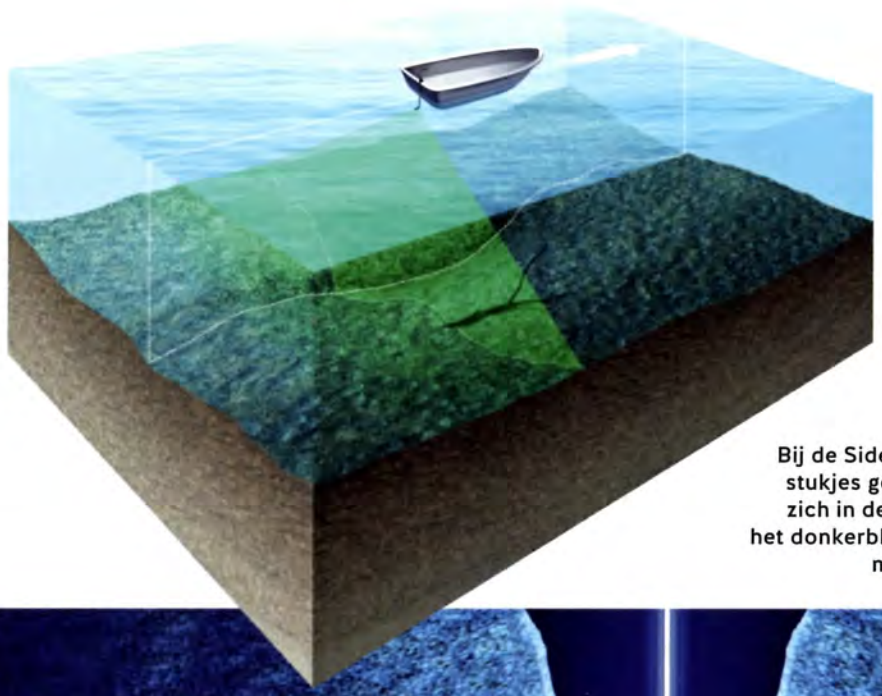

"Het is in het begin voor iedereen moeilijk om **DE WEERGAVE VAN DE SIDESCAN** te begrijpen."

Bij de SideScan wordt het water onder de transducer 'in stukjes gesneden' en zijwaarts opgeklapt. Objecten die zich in de waterzuil onder de boot bevinden, worden in het donkerblauwe gebied weergegeven. De witte lijn in het midden stelt de positie van de transducer voor.

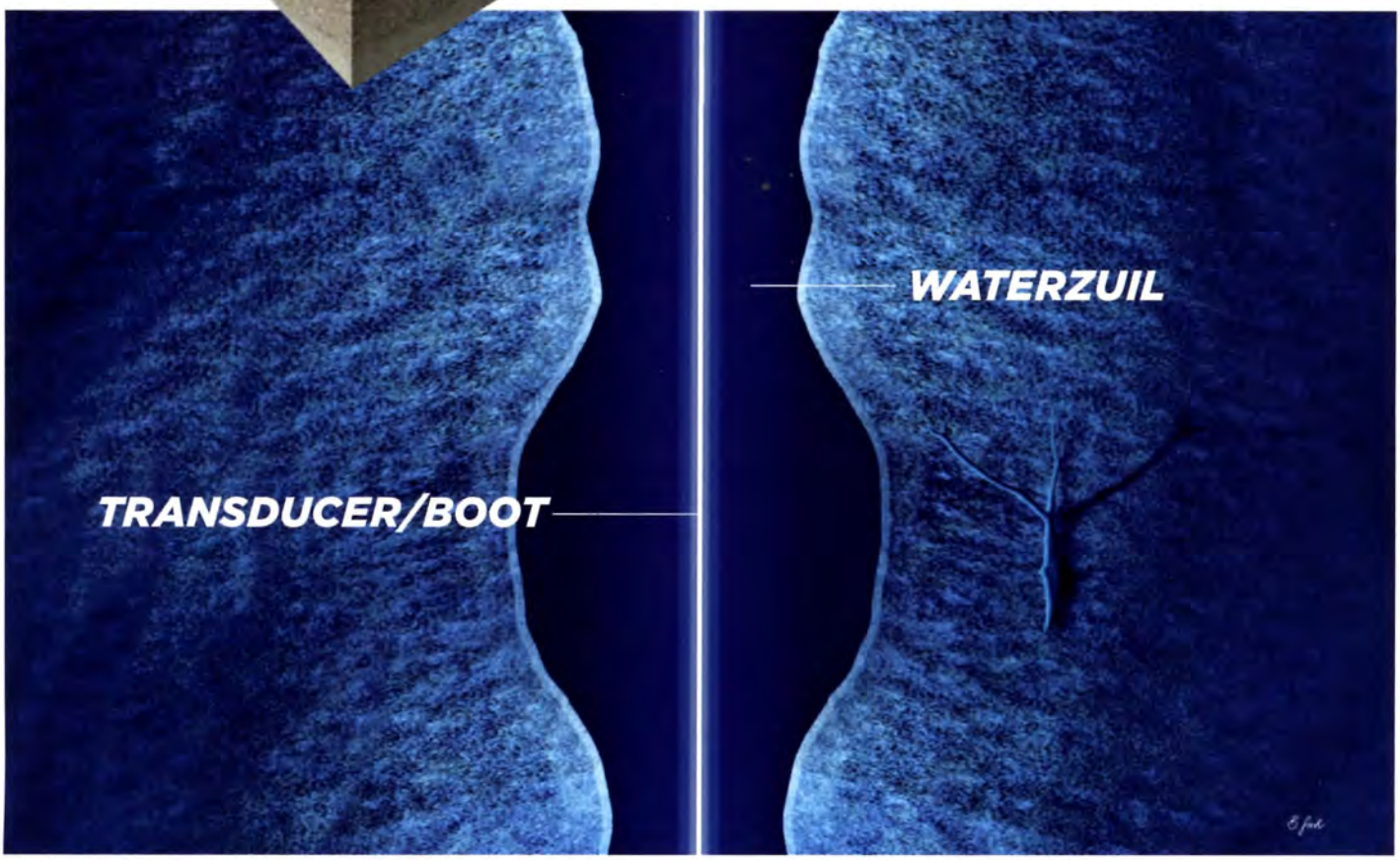

verdwijnen de kleine vissen uit beeld en blijven alleen de grote bananen over. Zo kun je de roofvissen eruit 'filteren'. Deze instelling moet je ook toepassen wanneer er veel zwevende deeltjes in het water zijn, ook dan is het raadzaam de gevoeligheid te verminderen. Het kan echter ook de andere richting op gaan. Wanneer je bijvoorbeeld bij het pelagisch vissen je kunstaas niet kunt herkennen, hoewel dit precies onder de boot hangt, dan moet je wellicht de gevoeligheid verhogen. Elk type kunstaas geeft een ander signaal af, het is dus raadzaam even de tijd te nemen om dit uit te testen. Hetzelfde geldt voor de spronglaag in de zomer, een te lage gevoeligheid geeft deze niet weer.

7. NETWERK

Bij grote boten heeft de visser die voorin de boot zit doorgaans een nadeel. De dieptemeter bevindt zich vaak bij het stuur en daardoor kun je niet meekijken. Normaal gesproken is een tweede dieptemeter in de boeg van de boot een eenvoudige oplossing. Maar niet elke bootbezitter wil deze investering op zich nemen. Nog maar enkele jaren geleden zou dit probleem alleen op deze wijze op te lossen zijn, maar in het huidige smartphone-tijdperk

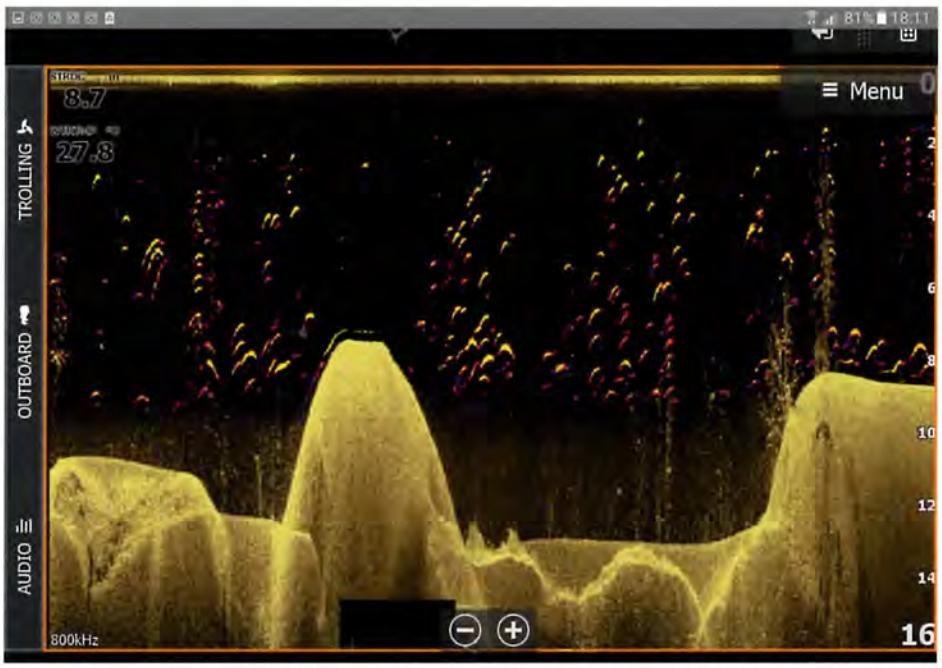

De FishReveal legt de 2D en de DownScan weergaven over elkaar. Hierdoor wordt de structuur fotorealistisch weergegeven, toch zijn ook de vissen nog te herkennen.

LOWRANCE FISHREVEAL

Wanneer je de 2D-sonar en DownScan bekijkt, hebben beide technieken hun voor- en nadelen. In 2D-sonar kunnen we onze geliefde bananen duidelijk zien, maar de structuren worden onvoldoende duidelijk weergegeven. Bij de zeer realistische DownScan kun je zeer goed zien of dat je je op dat moment boven waterplanten, stenen of een wrak bevindt, vissen worden echter slechts als zwakke streepjes weergegeven. Om die reden zou een combinatie van beide technieken de perfecte oplossing zijn! Sinds afgelopen jaar is deze techniek met de naam FishReveal als een gratis update beschikbaar voor de Lowrance Ti, HDS-Carbon en Gen-3 apparaten.

is er hiervoor een eenvoudige oplossing. Apps, zoals 'GoFree' van Navico, maken het mogelijk om een tablet of smartphone te verbinden met een dieptemeter. Vervolgens kun je daarop aflezen wat ook op de dieptemeter te zien is! Maar ook voor degenen die liever een tweede dieptemeter installeren wordt het eenvoudiger. De dieptemeters kunnen ook onderling met WLAN verbonden worden.

8. GEEN KAART, GEEN DOEL

Een groot deel van de vissen houdt zich op bij opvallende structuren. Ik geef het volgende extra aandacht: vernauwingen, bruggen, onderwaterbergen, plateaus, havens, eilanden, steile kanten, steenstortingen, plekken waar beken of rivieren in een plas stromen of gaten. Sommige van deze plekken kun je met het blote oog herkennen, maar andere nu eenmaal niet. Met een waterkaart (bijvoorbeeld van C-Map of Navionics) kun je dit type verborgen plekken op de kaart terugvinden en hier direct heen varen. Bij de moderne apparaten hoef je alleen maar een punt op het beeldscherm aan te tikken en vervolgens wordt er al een route aangegeven. Extreem simpel en nauwkeurig!

Daarnaast is een waterkaart belangrijk voor de eigen veiligheid. Ondiepe watergedeelten, stenen of wrakken worden in de regel aangegeven, zodat je deze plekken ontwijken kunt. Bovendien is er zo informatie beschikbaar over toegestane vaarsnelheden, natuurgebieden of vaarverboden.

Overigens zal niet iedereen zich deze technisch geavanceerde combi-apparaten kunnen veroorloven, maar dat is toch nog geen reden om van het gebruik ervan af te zien. De waterkaarten zijn inmiddels ook beschikbaar als app voor smartphones en tablets. Een uitstekende mogelijkheid om thuis op de bank de stekken als waypoints te markeren en dan later op het water direct aan te sturen. Middels een screenshot leg ik dergelijke stekken op mijn smartphone vast. Wanneer ik dan met een vismaat op pad

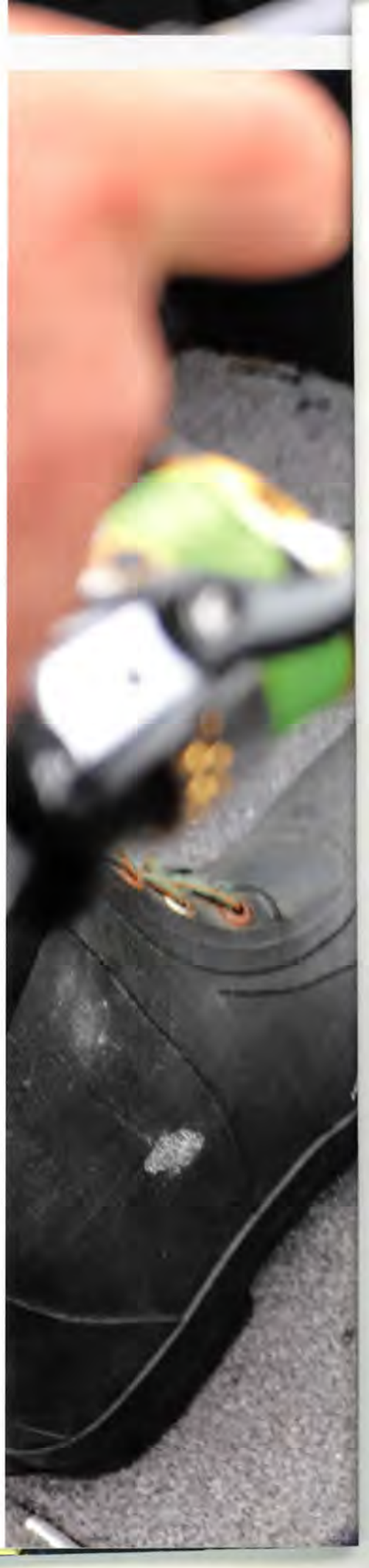

TEKST & FOTO'S: CHRISTIAN WIENEKE

Apps, zoals hier de 'GoFree' variant van Navico, maken van je smartphone of tablet een extra beeldscherm. Handig voor een goed zicht onder water op de hele boot.

"De sportvisser in de boeg heeft meestal geen zicht op de dieptemeter. De **GOFREE-APP** is hiervoor een perfecte oplossing!"

De waterkaarten die tegen vergoeding aangeschaft kunnen worden, kunnen middels een opslagkaart op de dieptemeter geladen worden of je installeert hiervoor de betreffende Navionics-app.

ga, dan sturen we veelbelovende plekken naar elkaar en smeden we een strijdplan voor onze tijd op het water. Ook deze voorbereiding levert al veel plezier op. De apps zijn daarnaast ook nog eens gunstiger geprijsd dan het materiaal op de SD-kaarten.

9. WAYPOINTS

Waypoints zijn het geheugen op het water. Zo gauw je een vis gevangen hebt, is het raadzaam een waypoint te maken. Geen vis is zonder reden op een bepaalde plaats, zodat je ervan uit mag gaan dat je op dezelfde plek weer vis zult aantreffen wanneer de omstandigheden hetzelfde zijn. Zelfs op schijnbaar monotone wateren is het goed om van deze mogelijkheid gebruik te maken. Niet zelden staan er stromingen in het water die we niet herkennen, die echter voor de vissen een reden zijn om juist daar te gaan liggen.

TEKST & FOTO'S: CHRISTIAN WIENEKE

Het is altijd aan te bevelen om dergelijke stekken te bevissen en in de loop der tijd komen er binnen een bepaald gebied snel meer waypoints bij. Dankzij de waypoints heb je steeds weer een doel om naar toe te varen. Wanneer je het heel precies wilt aanpakken, dan geef je de waypoints verschillende kleuren, ordent deze naar bepaalde vissoorten en benoem je ze ook. Op die manier krijg je na enige tijd een fantastisch overzicht van waar bepaalde vissoorten zich met regelmaat ophouden. Zelf gebruik ik de waypoints niet alleen om bepaalde vangsten te markeren.

Gevaarlijke plekken, zoals met grote stenen of gezonken schepen, kun je zo eveneens weergeven, om te voorkomen dat de boot beschadigd raakt. De moderne dieptemeters werken vrijwel allemaal met splitscreen, wat erg praktisch is. Het komt vaak voor dat je bij het verkassen nog een

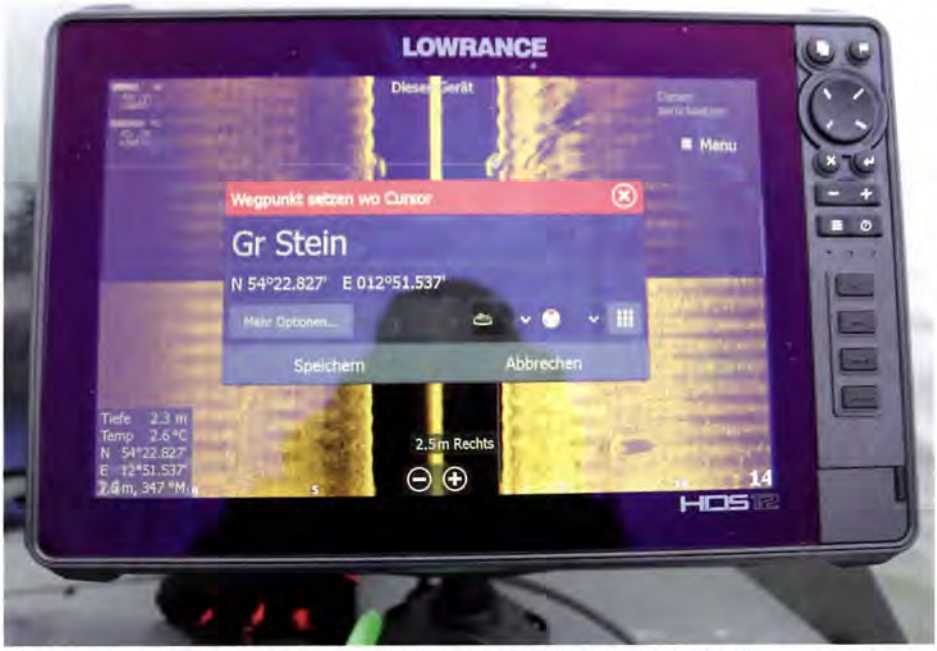

Met Structure Scan een steen gevonden, op het beeldscherm getikt, daarmee is de hotspot al vastgelegd op de waterkaart.

interessante weergave ziet, die later nog eens nauwkeuriger wilt onderzoeken. Met een tik op het beeldscherm kun je de plek markeren en opslaan.

10. OEFENING BAART KUNST

Wees eens eerlijk: je bent eindelijk op het water nadat je de gehele week hebt gewerkt en je verheugd hebt op een dag vissen, heb jij dan nog het geduld om instellingen aan te passen en te oefenen met de dieptemeter? Ik moet toegeven dat dit mij zwaar valt! Met name wanneer er regelmatig aanbeten genoteerd kunnen worden. Intussen heb ik deze innerlijke 'luiwammes' echter overwonnen zonder dat het me kostbare vistijd kost! Ik oefen simpelweg thuis op de bank. De Lowrance-apparaten hebben een simulatorfunctie waarmee ik alles uitproberen kan. Wanneer ik een rustig uurtje heb op mijn vrije avond, dan plof ik op de bank en speel met de mogelijkheden, totdat ik alles begrepen en ingesteld heb. Ik heb nog een oude autoaccu die ik eenvoudig in een tas plaats en mee het huis in neem. Twee accuklemmen uit de bouwmarkt er aan, de juiste zekering plus stroomkabel richting dieptemeter (aanwijzingen van de fabrikant opvolgen) en dan kun je meteen aan de slag. Naast deze variant is het ook mogelijk de dieptemeter aan te sluiten op een sigarettenaansteker in de auto. Zo kun je ongecompliceerd in de auto oefenen wanneer je wat uit wilt proberen.

Om je vertrouwd te maken met de omgang met de apparatuur, bieden ze vaak ook een demo-modus. Dankzij de verschillende aansluitmogelijkheden kun je hiermee op veel plekken oefenen.

11. DE TOEKOMST

De techniek wordt steeds verder ontwikkeld en juist de realistische weergavemogelijkheden worden steeds nauwkeuriger. Dit voorjaar is er een technologie beschikbaar gekomen, waarmee we de onderwaterwereld in realtime kunnen observeren. Met het fotorealistische livebeeld 'van onderen' kun je de bewegingen van het kunstaas en de vissen recht onder de boot live op de dieptemeter volgen. Juist voor het pelagische verticaalvissen betekent deze techniek een grote stap voorwaarts. Je kunt het kunstaas perfect vlak voor de vis presenteren en je ziet precies hoe de vis reageert. Je kunt het beeld ook in voorwaartse richting zetten en je ziet dan precies wat er zich voor de boot bevindt, zonder dat je de vis verjaagt. Daarmee is het veel eenvoudiger geworden om een stek te verkennen zonder de vissen argwanend te maken.

Dergelijke technieken maken het weliswaar eenvoudiger om de vissen te vinden, maar dat betekent gelukkig nog niet dat elke weergegeven banaan ook het aas zal pakken. Dat vergt kunde en ervaring en vis blijft wispelturig en dat is maar goed ook!

Christian Wieneke

Voor veel mensen oefent het beheersen en succesvol inzetten van de techniek een zeer bijzondere aantrekkingskracht binnen het sportvissen uit. Zo ook voor onze auteur Christian!

TEKST & FOTO'S: CHRISTIAN WIENEKE

ZELF WATERKAARTEN MAKEN

Voor grote wateren bestaan er gedetailleerde waterkaarten, maar voor kleinere wateren zul je hier vaak tevergeefs naar zoeken. Tegenwoordig kun je deze dieptekaarten echter ook eenvoudig zelf samenstellen. De meeste fabrikanten bieden inmiddels voor moderne dieptemeters een functie aan waarmee de gegevens van de sonar en de GPS gecombineerd en vastgelegd worden, zodat er een gedetailleerde dieptekaart van een water ontstaat. Moderne apparatuur zoals de Lowrance Ti of HDS Live kunnen zelfs tijdens het vissen zo'n dieptekaart samenstellen! Deze mogelijkheid betekent een mijlpaal! Zelfs wanneer je een bepaald water al goed kent, zul je verbaasd zijn hoeveel oneffenheden er nog te vinden zijn die je nooit verwacht had! Deze onontdekte gebieden blijken dan ook nog eens vaak vis te bevatten, vissen die je niet eerder gelokaliseerd had. Bovendien is een dergelijke, zelf samengestelde kaart nauwkeuriger dan de standaard kaarten die in de handel te koop zijn. Belangrijk is alleen dat je langzaam genoeg vaart, zodat de sonar elke oneffenheid in de bodem zuiver registreren en omrekenen kan.

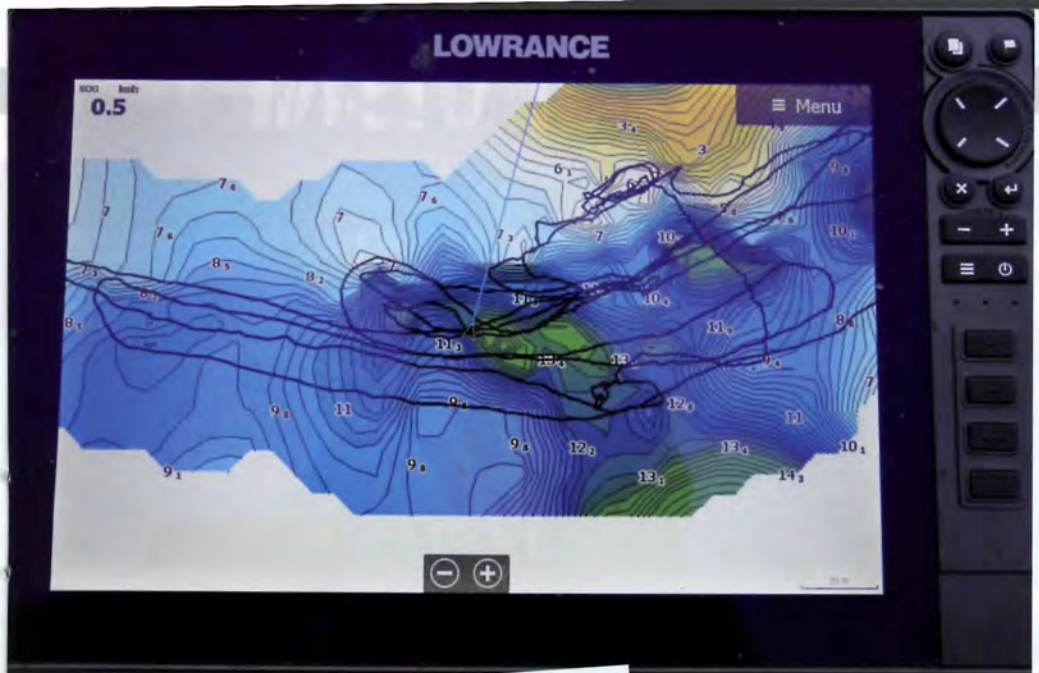

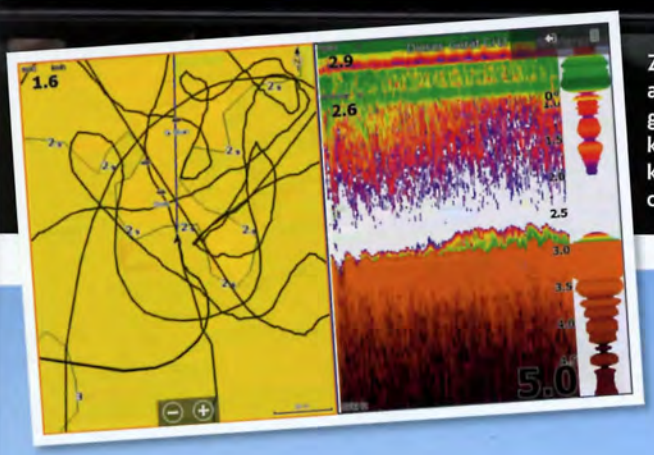

Zonder dieptekaart is het analyseren van een bepaald gebied lastig. Met de Live-kaarten functie volstaat een paar keer over het gebied varen en dan heb je al een goede indruk.